

[Finansministeren.]

slagene. Alle vil sikkert forstå, at det er en overordentlig vanskelig opgave at abstrahere fra faktiske og juridiske umuligheder, uvirkeligheder og urimeligheder, som fremskridtspartiets ændringsforslag er fyldt med, men finansministeriet og det økonomiske sekretariat har alligevel forsøgt at foretage den ønskede analyse, og konklusionen af analysen, der er optaget i bilagshæftet s. 3-10, som jeg anbefaler alle til læsning, kan sammenfattes i, at der umiddelbart ved forslagene gennemførelse måtte påregnes en forøget arbejdsløshed af størrelsesordenen 100.000-150.000 mand. Den indirekte virkning ville være en begrænsning af efterspørgslen, som må antages at give en langt større beskæftigelsesnedgang.

I et forsøg på ligesom at råde bod på de beskæftigelsesmæssige virkninger af fremskridtspartiets forslag har de økonomer, der har foretaget analysen, gjort det tankeeksperiment så at sige at overbyde fremskridtspartiet med endnu større skattelettelse end dem, partiet selv har foreslået, for derigennem i analysen at få ind en forøgelse af efterspørgslen. Den økonomiske virkning ville i så fald give meget omfattende betalingsbalance- og valutaproblemer.

Når jeg fremdrager disse ting, er det for at understrege, at vi har gjort os anstrengelser for at undersøge, om der i den tankegang, der ligger til grund for fremskridtspartiets forslag, skulle være elementer at hente, som kunne bruges til en bedring af den aktuelle beskæftigelsesmæssige situation. Vi har måttet konstatere, at der ikke var sådanne elementer: virkningen ville være den stik modsatte af, hvad vi formentlig alle tilstræber; der ville ske en to- til tredobling af vores i forvejen alt for høje arbejdsløshed.

Efter at regeringen havde kommenteret fremskridtspartiets ændringsforslag, har partiet ændret eller tilbagekaldt et begrænset antal af forslagene. Der er tale om ændrede skøn over indkomstskatteprovenuer reducerede besparelser eller rettelse af fejltagelser, og fremskridtspartiet skal naturligvis ikke høre noget ondt for, at man har ladet sig belære og foretaget korrektioner på grundlag af regeringens bemærkninger til de enkelte forslag, men desværre må vi jo sige, at det har knebet enten med evnen eller også med viljen — og jeg vil helst tro det

sidste — til at forstå det mest centrale i regeringens kommentar, og hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s i dag fremførte uhyrlige påstande om de virkninger på betalingsbalancen, som fremskridtspartiets forslag ville have, understregede denne vurdering på en næsten al for tydelig måde.

Uanset den påpegede sandsynlighed for en meget kraftig stigning i arbejdsløsheden stiller fremskridtspartiet nemlig nu forslag om, at tilskuddet til arbejdsløshedsforsikringen nedsættes fra 3,6 mia kr. til 2,5 mia kr. Man begrunder det med, at der med partiets skattelettelsesforslag vil blive åbnet for en så enorm produktionslyst i landet og for kalkulationer til internationalt konkurrencedygtige priser, at arbejdsløsheden vil svinde bort.

Forslaget kan kun karakteriseres som fuldstændig grundløst eller måske som en ønskedrøm om at mane den økonomiske virkelighed i jorden ved hjælp af nogle tal på et stykke papir. Forslaget svarer til en arbejdsløshed i 1976-77 på 6½ pct. i gennemsnit. Da vi må forvente at begynde finansåret med en arbejdsløshed på nær 11 pct., skulle procenten ved årets slutning nærme sig nul. Det forstod jeg også på hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s indlæg var tanken, nul, sagde hr. Svend Andersen, (Rosk. a.), måske plus én og måske minus én. Det sidste og virkningen af det sidste ville det interessere mig at studere nærmere i forbindelse med fremskridtspartiets øvrige påstande. Men den økonomiske analyse af de samlede fremskridtspartiforslag fører ikke på nogen måde til en arbejdsløshedsprocent på nul, den fører til en arbejdsløshedsprocent på mellem 20 og 30.

Jeg skal ikke sige mere om den beskæftigelsesmæssige og økonomiske virkning af fremskridtspartiets ændringsforslag, for det, som jo først og fremmest skiller fremskridtspartiet fra regeringen og folketingets flertal, er, som flere ordførere har været inde på det, en fundamentalt forskellig politisk holdning. Jeg synes, der i flere ordførerindlæg har været en glimrende skildring af denne fundamentale forskel i holdning. Jeg skal forsøge også at yde et bidrag.

Hvis man tænkte sig, at fremskridtspartiets forslag blev gennemført, hvordan ville fremskridtspartiets Danmark så se ud? Ja, vi ville få en skattelettelse — det ville være